

[Aksel Larsen.]

endnu højere Grad, end Tilfældet er med Folketingets Finansudvalg.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen nøjes med at sige, at ligesaa maa det ærede Medlem afvise de øvrige af Kommunerne stillede Ændringsforslag. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem, fordi han føler Trang til at gaa uden om Diskussionen om de 8 Aar eller det Skifte i Borgerrepræsentationen, der skal gennemføres til 1. April, og de lønmæssige Principper, det skal ske paa. Jeg vil kun bringe i Erindring, hvad jeg sagde i min første Tale, og henstille, at man optager de fremsatte Tanker til velvillig og omhyggelig Overvejelse i det ærede Medlems Parti. Jeg tror, det vil være i allerhøjeste Grad formaalstjenligt. Jeg understreger, at selv om man gennemfører § 13 i den her foreslaede Form og afviser vort Ændringsforslag til denne Paragraf, er det lille Hus endnu ikke brændt, Situationen kan endnu reddes ved en fornuftig Handling fra det socialdemokratiske Partis Side.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen forlangte, at jeg skulde komme med et uimodsigeligt Argument. Det maa jeg sige, det tror jeg, jeg afstaar fra. (*Aksel Larsen:* Det kan jeg forstaa!). Jeg skal indskrænke mig til at udtale Glæde over, at jeg virkelig havde sluttet rigtigt, at det ærede Medlem ikke for Alvor tænker paa nogen Repræsentation i Magistraten om 3 Aar. Det taler for saa vidt til Gunst for det ærede Medlems Realitetsans og nøgterne Omdømme, som i Henhold hertil synes at være større paa dette Omraade, end Tilfældet plejer at være.

Over for det ærede Medlem Hr. Krag er jeg nødt til at fremsætte en rent formel Betragtning, idet det ærede Medlem hele Tiden anvender det Udtryk om sit Ændringsforslag til § 3 angaaende den kongelige Anordning, at han ikke vil være med til, at en Lovbestemmelse skal kunne ændres ved kongelig Anordning. (*Krag:* Undtagen hvor det er nødvendigt). Ja, det er slet ikke det, det drejer sig om, ærede Medlem. En Lovbestemmelse kan ikke ændres ved kongelig Anordning, og det stilles der heller ikke Forslag om her. Selve Bestemmelsen om at kunne ændre Antallet af Borgmestre ved kongelig Anordning, det er Lovbestemmelsen. Selvfølgelig! Naar man giver en Lovbestemmelse om, at det ene eller det andet kan ske ved kongelig Anordning, saa er det, fordi Lovgivningsmagten har den An-

skuelse, at det ikke er et saa afgørende og vigtigt Omraade, at man ikke kan overlade det til den parlamentariske Ministers Skøn, men det er selve Lovgivningsmagtens Mening, der kommer til Udtryk gennem denne Lovbestemmelse. Der er ikke Tale om at ændre Lovbestemmelser ved kongelig Anordning, men selve Lovbestemmelsen gaar ud paa dette, at en kongelig Anordning kan udstedes.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlems gentagne Bemærkninger angaaende Skoledirektionens Sammensætning, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Bindslev i, at det egentlig ikke var nødvendigt for det ærede Medlem Hr. Krag at give det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit Mæle ved denne Forhandling her i Dag — det er jo det, der sker. Jeg synes ikke, det er nødvendigt, saa meget mere som det, det ærede Medlem Hr. Krag foreslaar, slet ikke gaar ud paa at skabe kirkelig Repræsentation i Skoledirektionen, og naar det sammenholdes med, at det ærede Medlems Parti og det ærede Medlem selv i 1933 stemte for, at der ikke skulde være kirkelig Repræsentation i Direktionen, saa forekommer det mig, at Diskussionen om og Begrundelsen for dette Ændringsforslag kunde være sparet.

Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Krag, at med Hensyn til Konstitutionen var der jo i § 3 Bestemmelse om, hvad der f. Eks. skulde ske ved en Overborgmesters Død. Nej, der er ikke nogen som helst Bestemmelse om Konstitution; der er Bestemmelse om, hvorledes Valg skal finde Sted, men den Konstitution, som skal ske, indtil Valg kan finde Sted, er der ingen Bestemmelse om. Og hertil tilføjer jeg i øvrigt det, som vi ogsaa har drøftet i Udvalget, at der kan tænkes andre Tilfælde end Dødsfald, hvor en Overborgmester kan faa Forfald, hvor der efter det af det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte Ændringsforslag ikke er en udtømmende Bestemmelse om, hvad der saa skal ske.

Endelig sagde det ærede Medlem til mig, at det var dog noget besynderligt noget, at nu, da det ærede Medlem tilsluttede sig mit Forslag om de 25 Aar, saa gik jeg pludselig over til noget andet. Jeg kan ikke se, der er noget som helst besynderligt i det. Det er det, der sker her i Tinget, hver Gang en Minister har fremsat et Forslag og der saa her i Tinget kommer Ændringsforslag, som den paagældende Minister maa erkende er bedre end det Forslag, der blev fremsat. Saa tiltræder man et saadant Ændringsforslag. Hvis det ikke var det,